

at der — naar Lovforslaget tilstræber en Samarbejden af de forskellige Love — er nogen rimelig Grund til at — som af Børneværnsudvalget foreslaaet — Udgifter til Læge og Begravelse særlig forsaa vidt angaar Børneforsorgen skal refunderes.

Stk. 3 svarer til Reglen i Fattiglovens § 45, men Bestemmelsen, der forøvrigt allerede nu er uden væsentlig praktisk Betydning, vil fremtidig faa endnu mindre Betydning, dels fordi Forsørgelseskommunen falder bort, dels fordi Hjælpen ifølge § 30, Stk. 3, kun undtagelsesvis maa ydes i Naturalier.

Stk. 4. Tilsvarende Bestemmelse findes ikke i Fattigloven, men Bestemmelsen er i Overensstemmelse med Praksis.

Stk. 5. Bestemmelsen tilsigter at sikre de trængende imod, at Tvivlstilfælde om, hvorvidt en Hjælp er lovlig eller ikke, afgøres til Skade for den trængende, medmindre Tvivlen er afgjort af højere Myndighed.

Til § 59.

Der henvises til de almindelige Bemærkninger til Kap. IV., jfr. Sp. 2957.

Til § 60.

Medens § 55 omhandler, hvor længe en Opholdskommunes Forpligtelse varer med Hensyn til et Trangstilfælde, giver § 60 Regler om, i hvilke Tilfælde en Opholdskommune kan kræve Refusion for ydet Hjælp, fordi Trangstilfældet maa ses i Forbindelse med Hjælp ydet i en anden Kommune (hvorved altsaa § 55 og § 60 griber ind i hinanden), eller fordi Opholdet i Kommunen ikke kan betragtes som frivilligt.

Regler herom findes ikke i Fattigloven, og der har derfor paa dette Omraade dannet sig en omfattende Praksis. Man har anset det for ønskeligt at give faste Regler, og de foreslaaede Regler er i det væsentlige i Overensstemmelse med Praksis.

Reglerne er sammenfattet i 5 Grupper:

- 1) naar vedkommende henligger paa Sygehus ell. lign. for en anden Kommunes eller sin der virkende Sygekasse Regning,
- 2) naar Trangstilfældet er opstaaet og konstateret udenfor den faktiske Opholdskommune,
- 3) naar vedkommende Ophold ikke er frivilligt,
- 4) saalænge et i en anden Kommune opstaaet Trangstilfælde ikke kan betragtes som ophørt efter Reglerne i § 55,

Forelagte Lovforslag m. m.

5) naar han er tilflyttet med offentlig Hjælp eller dog under saadanne Forhold, at det viser sig, at der ikke har været nogen reel Afbrydelse af et i en tidligere Kommune opstaaet Trangstilfælde. Man har præciseret Reglerne derhen, at Refusionskrav kun haves, naar Hjælp i den fraflyttede Kommune har bestaaet i Kommunegæld eller Fattighjælp i Form af Hjælp til Husleje eller Underhold, Flyttehjælp eller Kommunelaan, men altsaa ikke, hvis det har drejet sig om en saadan Hjælp, der ydes efter Rets-Princippet. Der er derhos givet bestemte Regler for, hvor sent Hjælpen skal være ydet i Fraflytningskommunen og hvor tidligt i Tilflytningskommunen, for at Refusionskrav skal haves.

Til § 61.

Giver Regler om, hvilken Kommune der som retlig Opholdskommune skal refundere Hjælpen efter § 60.

Til § 62.

Se Bemærkningerne til § 57.

Til § 63.

Bestemmelsen skyldes Hensynet til, at den retlige Opholdskommune hurtigst muligt bør oplyses om, hvilke Forpligtelser der paa hviler den.

Til § 64.

Der henvises til de indledende Bemærkninger, se S. 110 og til de almindelige Bemærkninger til Kap. IV, se Sp. 2957—60.

Naar det er foreslaaet, at Udgifterne til Fnat skal refunderes som almindelige kommunale Udgifter, er Grunden den, at denne Sygdom efter sin Art og Udbredelse er af en ganske anden Art end de fleste af de andre i Epidemiloven omhandlede Sygdomme og ikke kræver en saadan Behandling, at der er Anledning til, at Staten skal overtage Udgiften.

Med Hensyn til de i §§ 64—66 og 69 anvendte Terminologier angaaende Statens Forhold til de i de enkelte Paragrafer nævnte Udgifter skal man bemærke følgende:

Udgifterne efter § 64 afholdes ikke direkte af Staten, men af andre Organer, i første Linie Kommunerne. Disse Udgifter refunderes helt eller delvis af Staten.

Udgifterne efter § 65 er derimod direkte Statsudgifter, der ikke først udlægges af andre Myndigheder.

Bestemmelserne i § 66 om Statens Overtagelse af den dér nævnte Forsorg, betyder